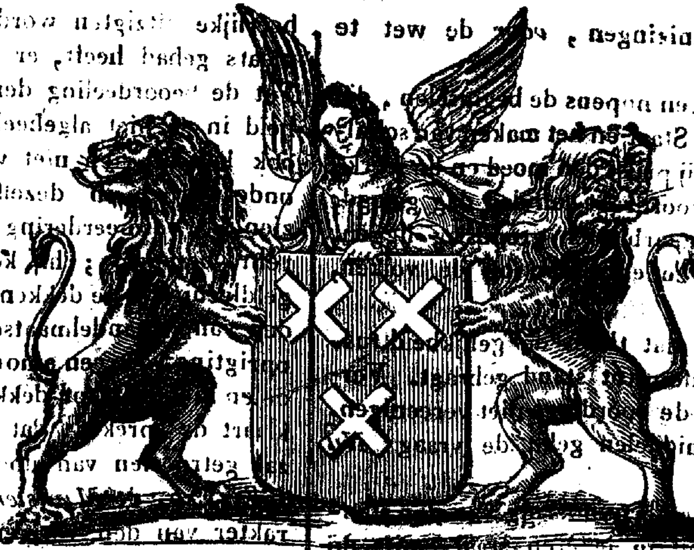
No. 64. 1843

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk NIEUWS-BLAD.

ZONDAG 28 MEI.

SCHUTTERIJ.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, maken aan de belanghebbenden bekend, dat de Commissie, ingevolge art. 15 der Wet, belast met het onderzoek nopens de al of niet gegrondheid der redenen, welke tot vrijstelling of uitsluiting van de dienst der Schutterij zijn ingebragt, hare eerste gewone jaarlijksche zitting zal beginnen op Zaturdag den 3. Junij eerstkomende, tot onderzoek van hen aan wie in het voorgaande jaar voorwaardelijke vrijstelling is verleend.

Wordende de belanghebbende personen ten overvloede uitgenoodigd, de schriftelijke bewijzen tot staving hunner redenen van vrijstelling, bij de Wet gevorderd, alnog, voor zoo verre zulks niet is geschied, eenige dagen te voren, ter Secretarij alhier overteleggen.

Terwijl eindelijk aan de geconserneerde personen wordt kennelijk gemaakt dat zij zich *stiptelijk*, *op de door de voornoemde Commissie daartoe bepaalde tijdstippen*, voor dezelve hebben te sisteren;— als zullende degenen, welke zulks mogten verzuimen, gehouden worden geene redenen van vrijstelling te hebben, en voor zoo verre zij dienstpligtige nummers getrokken hebbende, niet vallen in de termen van artikel 3, 22 *a.*, *b.*, *c.*, *l.* en *m.* en art. 4 der Wet, bij de Schutterij worden ingelijfd, tot zij in een volgend jaar hunne reclames op voorschreven voet zullen hebben doen gelden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks binnen deze Stad gebruikelijk is.

BREDA, den Mei 22. 1843.

DE ROY, vt.

Ter ordonnancie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26sten Mei.

De kamer der afgevaardigden beraadslaagt sedert eergisteren over de door het gouvernement aangevraagde buitengewone credieten voor Algerie. Evenals vroegere jaren, zijn ook thans weder bedenkingen in het midden gebragt, of het niet beter ware die volkplanting geheel te verlaten, of zich althans slechts tot het bezetten van het kustgedeelte te bepalen, doch heeft het gevoelen van diegenen welke de bezetting op den tegenwoordigen voet willen volhouden, en die zich ten aanzien dezer bezetting de beste vruchten van de toekomst voorspellen, de overhand behouden. Gisteren zijn reeds de algemeene beraadslagingen ten einde geloopen en de meeste hoofdstukken afgehandeld, zoodat heden nog slechts moeten gestemd worden de gevraagde sommen voor de verbetering der haven van Algiers en die voor de andere bezette zeeplaatsen, op de Afrikaansche kust.

— Gisteren liep het gerucht dat er zeer slechte tijdingen uit Algiers ontvangen waren; dat de generaal *Baraguay d'Hilliers* in een gevecht met de Arabieren door de inlandsche kavallerie was verlaten geworden en zich met zijne fransche ruiters had moeten doorslaan. Het ministeriele avondblad, de *Moniteur Parisien*, verklaart heden die geruchten voor ongegrond, daar de afrikaansche post van den 15den nog niet aangekomen was.

— De commissie van den spoorweg van Parijs naar de Belgische grenzen heeft besloten de wijziging van het tarief voor te stellen, met betrekking tot de bepaling van de subventie en de tarieven.

— Uit Toulon schrijft men dat de schepen *Oceaan*, *Jemmapes*, *Algiers* en *Jupiter* in 't begin van Junij, zeewaarts zullen stevenen om onder bevel van den nieuwen kommandant, vice-admiraal *Mackau*, een evolutie-eskader uit te maken.

— Den 17den en 18den heeft in de omstreek van Toulon een vreesselijke storm gewoed, die op het land groote schade aan het geboomte en de wijngaarden had toegebragt.

— Van de zijde der Fransche regering is de volgende telegraphische depêche uit Madrid van den 20sten Mei openbaar gemaakt:

„ Daar de Regent de afzetting van de generaal *Linage* en *Zurbano* niet heeft willen onderteekenen, heeft het ministerie *Lopez* zijn ontslag ingediend, hetwelk ook aangenomen is. De heer *Gomez Becerra*, voorzitter van den senaat, heeft zich onmiddelijk met de zamenstelling van een nieuw kabinet belast. De portefeuille van Finantien is aan den heer *Mendizabal* toevertrouwd.

„ Het Congres [de kamer van afgevaardigden] heeft gisteren een adres aangenomen, om bij den Regent aan te dringen op het verleenen van amnestie voor staatsmisdrijven, almede eene dankbetuiging aan ministerie, dat thans zijn ontslag genomen heeft.

„ Het congres heeft den 19den, met bijna eenparige stemmen verklaard dat de laatst afgetreden ministers, tot op het laatste oogenblik van derzelver diensttijd toe, zijn vertrouwen verdiend hebben. Slechts drie stemmen zijn daartegen uitgebragt.''

— De generaal *Linage*, waarvan hier gesproken wordt, behoorde tot de bijzondere vertrouwelingen van den Regent, en de generaal *Zurbano* heeft zich door zijne dwingelandsche handelwijze in Katalonie bekend gemaakt.

— De bijzondere berigten uit Madrid tot den 20sten dezer bevestigen den inhoud van het bovenstaande. De heer *Gomes-Becerra*, die met de zamenstelling van een nieuw kabinet belast was, zou zelf aan het hoofd komen en tevens minister van justitie zijn; voorts noemde men den heer *Mendizabal*, als minister van finantien; den generaal *Hoyos*, als minister van oorlog; den heer *Gomez de la Serna*, als minister van binnenlandsche zaken, en den heer *Cuetos*, als minister van marine. Voor de portefeuille van buitenlandsche scheen men nog geen geschikt persoon gevonden te hebben; sommigen spraken van den heer *Ferrer*.

De aftreding van het ministerie *Lopez*, was met leedwezen onder het publiek vernomen, en evenzeer had zij een ongunstigen indruk in de kamer gemaakt. — De regent had in zijn adres op het bovenvermelde adres van de kamer der gedeputeerden eenvoudig geantwoord, dat hij besloten was, om op de meest gepaste wijs in 's lands belang te handelen. — De gemoederen in de hoofdstad waren eenigzins in ongerustheid, en waren ook buitengewone militaire voorzorgmaatregelen genomen.

— Ter beurze van gisteren werden omgezet: 5 pct. 121,20; 3 pct. 82,40; Napl. r. 108,30; Spanje 29¼; Ned. 3½ pct. 58½; Rom. L. 104¾.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 27sten Mei.

In de zitting van de tweede kamer van ll. Woensdag zijn de beraadslagingen over het ontwerp tot regeling van 's Rijks schuld hervat geworden.

De heer *Luijben*, na in eenige ontwikkeling te zijn getreden over de goede trouw, die de tegenwoordige Regering, in vergelijking met de vorige, schijnt te bezielen, vermeent, dat meerdere verwikkelingen een noodzakelijk gevolg zullen zijn van eene eventuele verwerping dezer wet. Het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven zal daardoor moeijelijker kunnen worden hersteld. Hij gelooft evenmin, dat de vermindering van rente, uit de verwerping van deze wet proflueerende, door andere middelen zal kunnen worden gevonden. Beantwoordende een lid uit Zuidholland, hetwelk Dingsdag het laatst had gesproken, verklaart de redenaar zich met kracht tegen eene heffing van een regt van successie in de regte linie, alsmede tegen de invoering van eene belasting op de inkomsten. Hij acht het goede gevolg dezer wet niet wiskundig zeker. Des echter vindt hij dezelve zeer aannemelijk. Deze wet bevat alle elementen, geschikt om een altijd mogelijk, doch wel dan ook zeer onwaarschijnlijk, misbruik van vertrouwen voor te komen. De spreker zegt, met genoegen in het laatste comité-generaal de toegezegde bezuinigingen op de begrootingen over 1844 en 1845 te hebben vernomen. Evenwel verklaart hij zich nu reeds tegen eene overdrevene bezuiniging op het departement van oorlog en van marine, alsmede tegen eene te groote inkrimping van de toelage, aan kunsten en wetenschappen verleend. Hij verklaart, ten slotte, in

het vooruitzigt van doeltreffende bezuinigingen, *voor* de wet te zullen stemmen.

De heer *den Tex* treedt in beschouwingen nopens de beginselen, die er ten aanzien van de geldmiddelen van den Staat en het maken van schulden, enz., behooren gevolgd te worden. Hij prijst den moed en de werkzaamheid des Ministers, bij het doen der voordragt aan den dag gelegd, doch hij vreest, dat de beginselen, die daarbij ten grondslag liggen, vroeg of laat tot eene finantiële crisis zullen leiden bij de volken, die dezelve opvolgen.

De redenaar heeft de overtuiging niet dat thans de gelijkheid tusschen ontvangsten en uitgaven zal worden tot stand gebragt. Verkrijgt hij die niet, dan kan hij zich met de voordragt niet vereenigen. Ten aanzien van de regeling der geldmiddelen geldt de vraag: *Nu of nooit.*

De heer *Verweij Mejan* beschouwt de vermindering van den standaard der rente als eene groote weldaad in iederen staat, mits op regtvaardigheid berustende en niet kunstmatig verkregen. De kunstmatigheid van den maatregel vindt de spreker in de voorgenomen uitgifte van het nieuwe 3 pCt. effect à 72, terwijl naar den beursprijs der 2½ pCt. hetzelve geen meerdere waarde heeft dan van 68. Na het ontwerp in zijne onderdeelen te hebben nagegaan, verklaart de spreker zich onder anderen tegen de opneming van onderscheidene onderwerpen in hetzelfde ontwerp. Hij ziet geen onafscheidelijk verband tusschen de oprigting van een amortisatie-fonds en conversie en reductie; hij verzet zich met klem tegen de aanzienlijke vermeerdering van kapitaal en oordeelt de gevolgen van eene verwerping der wet vatbaar voor herstel; men zou dan tijd en gelegenheid vinden om een nieuw ontwerp voor te dragen. Hij zal zijne stem naar de nadere inlichtingen regelen.

Z. Exc. de *Minister van Finantien* beantwoordt de vraag, of het voorstel het middel is, om eene crisis, die sommigen vreezen, te voorkomen? De Minister treedt, tot bevestigende beantwoording van die vraag, in eene becijfering, gegrond op de staatsbegrooting voor 1844, waaruit blijkt, dat de ontvangsten en uitgaven zullen sluiten, wanneer de conversie ten uitvoer gelegd kan worden; wanneer de rentebetaling aan de Handelmaatschappij zullen hebben opgehouden, en wanneer de kolonien 12 millioen jaarlijks zullen opleveren. De goede uitkomst zal, bij aanmerkelijke besparing, die men voornemens is te bewerkstelligen, in 1845 nog aanzienlijker zijn. Z. Exc. merkt op, dat het deficit van 9½ millioen over 1842 slechts 4 millioen bedraagt, wanneer men daarvan de gelden aftrekt, die ter aflossing en rentebetaling van de schuld aan de Handelmaatschappij zijn voldaan. Men heeft zich van alle overdrijving onthouden, ten einde teleurstellingen te voorkomen. De becijfering gegrond op de uitkomsten des jaars 1842, geven tot overdrevene becijferingen aanleiding. Gedurende dat jaar heeft er een zamenloop van omstandigheden plaats gehad, [illegible] niet te voorzien zijn, dat zich spoedig zullen hernieuwen. Z. Exc. gaat na, wat de kolonien ten behoeve van het Moederland hebben afgeworpen, als: in 1836, *f* 12,900,000; 1837, *f* 13,000,000; 1838, *f* 10,743,000; 1839, *f* 13,450,000; 1840, *f* 11.00,000; 1841, *f* 12,000,000, en 1842, *f* 7,500,000; behalve de gelden, aan de Handelmaatschappij voldaan. Z. Exc. gelooft derhalve, dat de Regering met gerustheid op de 12 millioen uit de kolonien rekenen mag. De becijferingen, die de Minister heeft voorgedragen, steunen op de verwachting, dat er geene nieuwe of verhoogde belastingen zullen behoeven tot stand te komen. Z. Exc. geeft toe, dat de uitvoering van den conversie-maatregel van de beurs afhangt. Z. Exc. vermeent, dat de beurs denzelven aannemelijk verklaard heeft. De beurs heeft genoegen genomen in eene vermindering van renten, mits deze door verhooging van kapitaal gecompenseerd wierd. Z. Exc. houdt het er voor, dat eene conversie ondenkbaar is, wanneer het te kort niet wordt gedekt, en wanneer Z. Exc. niet kan aantoonen, dat de finantiële gesteldheid des lands nog zoo ongunstig niet is, dat men aan derzelver regeling in het vervolg zou moeten wanhopen.

Z. Exc. de *Minister voor de Kolonien* heeft inlichtingen gegeven nopens de finantiële gesteldheid der Overzeesche Bezittingen. Z. Exc. heeft eene gemiddelde berekening over een tijdsverloop van tien jaren gemaakt, alle nadeelige kansen in aanmerking genomen en de voordeelige zoo laag mogelijk gesteld, en Z. Exc. is tot de slotsom gekomen, dat de Regering, door elkander, op eene bijdrage van 14½ millioen 's jaars zal mogen rekenen. Z. Exc. deelde mede, dat er dezer dagen *f* 100,000 jaarlijks tot verbetering der waterwerken in de kolonien is toegestaan. Z. Exc. doet ook zien, dat er in 1842 *f* 18,900,000 uit de Kolonien is bijgedragen. Z. Exc. deelde mede, dat in 20 jaren tijds de bevolking der Kolonien van 5 op 8 millioenen zielen is toegenomen; dat daardoor de bijverheid des lands is uitgebreid, en dat met de bevolking ook de rijkdom is toegenomen. Ten bewijze van de welvaart der bevolking, brengt Z. Exc. bij, dat er op 35½ millioen belastingen slechts *f* 41,000 aan non-valeurs zijn voorgekomen. De bevolking heeft ruime middelen, om de lasten te voldoen. De welvaart van Java is steeds toenemende.

De heer *van Goltstein* zegt dat bij het tegenwoordig ontwerp vele heerlijke uitzigten worden geopend, doch dat er zoo menigmalen dit plaats gehad heeft, er even dikwijls teleurstellingen op zijn gevolgd. Tot de beoordeeling der wet overgaande, vindt hij al dadelijk zwarigheid in de niet algeheele blootlegging van 's lands finantiëlen toestand; ook kan hij zich niet vereenigen met de opneming van verschillende onderwerpen in dezelfde wet. Hij verklaart zich tegen de aanzienlijke vermeerdering van schuld, tegenover de betrekkelijke geringe rente-besparing; hij keurt het stelsel af om bestaande te korten door geldleeningen te dekken; hij verklaart zich tegen de aflossing der schulden van de handelmaatschappij; noemt een zonderlinge maatregel, de oprigting van een amortisatie-fonds op een oogenblik dat men de middelen niet bezit tot dekking van de gewone uitgaven. Ten slotte verklaart de spreker, dat hij zich bij de afstemming der wet, het verwijt zal getroosten van doortastende maatregelen te hebben verlangd.

Z. Exc. de *Minister van Finantien* heeft alle achting voor het karakter van den vorigen spreker, doch geenszins voor zijne finantiële kundigheden. Het ontwerp moet in deszelfs geheelen zamenhang beschouwd worden. Z. Exc. verklaart, dat, wanneer het mogelijk zal zijn, schuld te delgen, daartoe eene wet zal worden voorgedragen. Openbaarheid staat hij voor. Eene zijner eerste daden, als Minister, was dan ook de afschaffing van het Amortisatie-syndicaat, welke inrigting daar tegen in den weg lag. Z. Exc. verlangt, even als een ieder, schulddelging, wanneer zich daartoe de mogelijkheid zal voordoen.

De heer *van Goltstein* erkent gaarne dat hij niet in de finantiële geheimen is ingewijd, en onkundig is met betrekking tot het beursspel, doch wat de bewering des ministers betreft, dat alles openbaar geschiedt, meent hij te moeten herinneren, dat dit althans niet geschied is met de uitgifte der laatste zes millioenen.

De heer *Hooft* zegt, dat het opschrift der wet, regeling van 's Rijks schuld, namelijk, derzelver inhoud logenstraft. Hij ziet geene regeling in de onzekere en wisselvallige bepalingen, die in de wet voorkomen.

De heer *Enschedé* keurt den voorgestelden maatregel in den tegenwoordigen staat van zaken allezins goed. Dezelve zal op den toestand van 's Rijks geldmiddelen gunstig werken en het land uit de moeijelijkheden redden, waarin het zich, ten gevolge van een zamenloop van omstandigheden, gebragt ziet. — Hij stemt *voor* het ontwerp.

De heer *Conver Hooft* vreest, dat men zich, bij eene verwerping van het voorstel, in de verwachting te leur gesteld zal zien, dat een nieuw plan tot conversie zal worden aangeboden. Hij duchst, dat, bij eene afstemming der wet, de fondsen zullen achteruitgaan, en zij op een lager bedrag zullen komen, dan zij vroeger hadden gestaan, ja dat zij al meer en meer in prijs zullen dalen.

De heer *Uitwerff Sterling* kan zich met de voorgedragene wet niet vereenigen, zoo lang hem niet zal zijn gebleken, dat het daargestelde doel niet door andere middelen zal kunnen worden bereikt.

De heer *van Rappard* verlangt orde, duidelijkheid, eenvoudigheid en openbaarheid in 's lands finantien, en acht zulks beter en voordeeliger dan het staatspapier op te drijven. Hij acht een maatregel onvoorzigtig die voor het vervolg zoo belemmerend kan zijn, de regeling van den achterstand moest den tegenwoordigen maatregel voorafgaan. Hij vreest dat het te kort over 1842 aanzienlijker zal zijn dan de Regering zich voorstelt en is beducht voor een waarschijnlijk te kort over 1843. Hij vreest voor nieuwe misrekeningen en oordeelt de tegenwoordige conversie geen afdoend redmiddel. Hij brengt nog andere bezwaren in en zegt ten slotte dat hij met leedwezen heeft hooren zeggen, dat zij die tegen de voordragt waren, het staatsbankroet zouden verlangen. Dat denkbeeld kwam bij niemand op. Juist omdat hij een eerlijk man wenscht te blijven zal hij tegen de voordragt stemmen.

Z. Exc. *Minister van Finantien* licht de vroeger door hem gedane mededeelingen toe. Wel degelijk is op de vier tonnen gouds, tot rentebetaling van de resterende schuld aan de Handelmaatschappij, bij de schatting van de toekomstige bijdragen der Oostindische schuld gerekend. Voor de betaling der renten van de leening voor de droogmaking van het Haarlemmermeer behoeft op dit oogenblik nog geene zorg gedragen te worden. Z. Exc. meent, dat men zich niet noodeloos beducht behoeft te maken voor het vervolg.

De heer *Schooneveld* verklaart, dat hij innig overtuigd is dat de redding van het Vaderland alleen in deze wet is gelegen. In die overtuiging heeft hij zich met huivering de gevolgen van eene verwerping voor oogen gesteld. Hij schetst den toestand der lands, vindt dien niet wanhopig, maar het land gaat zwaar gedrukt, moreel en materieel. Er waren echter nog redmiddelen over, doch derzelver bereiking hangt van de kamer zelve af. Materieel kan de kamer daartoe met de regering medewerken, wanneer zij bezuinigingen en vereenvoudigingen provoceert, tot stand helpt brengen, wanneer zij den beteren omslag der belastingen ondersteunt, de lagere standen verligt en eensgezind is in al wat het materiële belang kan bevorderen. Moreel werd gevorderd een verantwoordelijk ministerie met een president aan het hoofd welks stelsel en beginselen bekend moesten zijn en op den voorgrond behoorden te staan. Wat de voordragt zelve betreft, zij levert meer

waarborg van uitvoering op dan tallooze projecten, welke opgeworpen zijn, en zich uiterlijk aanlokkelijk voordeden. De spreker vreest zelfs nog voor de uitvoerbaarheid van deze voordragt, want bij eene conversie kan men aan geene proefneming denken. Hij gelooft, dat men moet aannemen deze conversie, of geene. Men moet de voordragt daartoe in verband beschouwen met de begrooting. De uitgaven en inkomsten zullen door dezen maatregel kunnen sluiten, zonder denzelven zal men weder te korten krijgen. Bij de loutere mogelijkheid daartoe, zou het onverantwoordelijk zijn, het middel van redding weg te werpen. Hij oordeelt, dat men de Regering in hare goede inzigten ten deze behoort, te ondersteunen, en aldus zal de Natie bevrijd blijven van nieuwe lasten, en zal men tot geene zoogenaamde doortastende maatregelen, behoeven over te gaan. Indien hij alles herdenkt, wat er heilzaam in de wet ligt opgesloten, de moeijelijkheden van het oogenblik, de gevolgen der verwerping, dan doet hij tot geene afstemming besluiten.

De beraadslagingen werden alsnu tot des avonds geschorst.

In de avondzitting van Woensdag heeft de heer *Scheers van Harencarspel* zich tegen het ontwerp verklaard. Hij achtte de aanzienlijke kapitaalsvermeerdering onraadzaam, en zou eer de voorkeur geven aan eene rentewisseling van 5 in 4½ pCt. schuld. De aflossing der schuld aan de handelmaatschappij oordeelt hij nadeelig, en in het algemeen den maatregel voor ontijdig. Eene krachtige vermindering van uitgaven behoorde denzelven vooraf te gaan, en alzoo het openbaar worden versterkt, dan zou men op andere grondslagen tot eene conversie kunnen overgaan.

De heer *van Hoorn van Burgh* treedt in eene geschiedkundige ontwikkeling nopens 's lands geldmiddelen sedert 1814, en acht den eerst verkeerden stap in ons financiewezen te zijn gelegen in de creatie van schulden, die de verhooging van kapitaal tegen de vermindering van rente heeft ten gevolge gehad. De spreker vereenigt zich verder met verscheidene beschouwingen van een der geachte leden uit Leiden; hij ziet in, dat eene conversie van 5 tot 4½ pCt. niet zal gelukken. De aflossing aan de handelmaatschappij komt den spreker raadzaam voor, ook in het belang van handel en nijverheid, en acht zich niet bezwaard om ten deze vertrouwen aan den tegenwoordigen minister van financien te schenken. De spreker eindigt met den wensch dat spoedig tot eene hersmelting van de munt worde overgegaan.

De heer *van Panhuys* kan het ontwerp niet goedkeuren. Hij verlangt geheele blootlegging van den staat van 's lands financien, en had in de wet vastgesteld willen zien, tegen welken prijs de Belgische inschrijvingen zullen worden te gelde gemaakt. Hij deelt overigens de gronden, ook door andere sprekers tegen de voordragt aangevoerd. Hij vreest van die verwerping geene bankbreuk, en meent, dat door eene aanneming van dezelve, geen afdoend redmiddel zal geboren worden.

De heer *van Akerlaken* heeft het ontwerp in eene breedvoerige redevoering verdedigd. Aanvankelijk zag hij alleen in de schuldvermeerdering groote zwarigheid. Door de lezing echter van eene brochure eens geachten schrijvers, zegt de spreker tot zijn gevoelen op het standpunt, waarop hij zich nu bevindt, teruggekomen van de ongunstige denkwijze, die hij aanvankelijk koesterde. De vermeerdering van schuld tegen eene besparing van rente had opgevat. Hij beschouwt den staat als een bijzonder persoon, die, uit hoofde van mindere rentebetaling, zich voor eene grootere som debiteur stelt. Als nu een deel der bespaarde rente tot amortisatie wordt aangewend, dan wordt daardoor zoowel de toestand van den bijzonderen persoon als van den staat verbeterd. De spreker wederlegt het gevoelen dergenen, die beweren, dat bij de aanneming van de in beraadslaging zijnde wet, de toekomst aan de behoefte van het oogenblik wordt opgeofferd. Hij vermeent integendeel, dat de toekomst wordt verzekerd en aan de behoeften van het oogenblik voldaan. De voorgestelde conversie, gepaard met de toegezegde bezuinigingen, komen den spreker nu als geschikt voor, om het verbroken evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven te herstellen. Hij zegt ten slotte, dat de Regering hier heeft gehandeld, als een verstandig privaat persoon zou hebben gedaan. Hij zou het mitsdien als eene groote en onherstelbare ramp voor het vaderland beschouwen, indien het ontwerp mogt worden afgestemd.

De heer *Warin* vereenigt zich met de vorige sprekers, die gezegd hadden dat het ten aanzien van 's Rijks geldmiddelen geldt: *Nu of nooit!* Hij schetst het gewigt van het oogenblik en hoopt dat men zich niet zal laten wegslepen. De regering en de kamer hadden het nog in handen om 's lands toestand naar eisch te regelen. Als een redmiddel had hij hooren aanprijzen de daarstelling van een zoogenaamd gesloten ministerie. Reeds in 1830 en 1831 had hij daarop, schoon te vergeefs, aangedrongen. Veel had hij hooren spreken van de oude regering, van de gebeurtenissen in 1830, maar deze ongelukken dagteekenden reeds van vroeger tijd, en waren daaraan toe te schrijven, dat men in vredestijd schulden maakte, in plaats van schulden af te lossen. Hij verlangt meer duidelijkheid en eenvoudigheid in de wet, en bestrijdt de meening dat er uit eene verhooging van kapitaal, bij vermeerdering van rente, in het vervolg geen nadeel voor den staat zou te vreezen zijn. Uit de verwerping van de wet voorziet hij wel eene oogenblikkelijke daling der effecten, maar geen gevaar; de dag van het geluk des lands zal aanbreken; een beter beheer van 's Rijks geldmiddelen zal er plaats hebben; het vertrouwen zal wederkeeren, de Regering kracht erlangen. Met de beste bedoelingen zegt de redenaar de waarheid aan de Regering; zijn wensch is, dat de Koning en de Regering blijven staan, en dat de Staten-Generaal mogen voortgaan, met den Koning constitutioneel zamen te werken voor het geluk des lands, dat de spreker ook allezins wil bevorderen. Hij meent dit hier te doen door de stemmen tegen de voordragt.

De voortzetting der beraadslagingen werden bepaald op Vrijdag morgen ten 11 ure.

Van den 27sten. — In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren, is ingekomen een adres van den heer *D. B. Adrian*, houdende, na zijne meening, een afdoend, aannemelijk en uitvoerbaar redmiddel, voor de financien des Lands. — Verzending aan de Commissie tot de verzoekschriften.

De beraadslagingen over het ontwerp van wet tot regeling van 's Rijks openbare schuld worden voortgezet.

Zijne Exc. de Minister van Financien, het woord bekomen hebbende, legt, ter voldoening aan het te dien aanzien in de vorige zitting te kennen gegeven verlangen, eene nota over tot toelichting van de staatsrekening, die op den 1sten Januarij 1842 opgemaakt is, en tot ontwikkeling der gesteldheid van den achterstand tot den jare 1840. Zijne Exc. vermeent, dat de staatsrekeningen niet duidelijker en eenvoudiger te maken zijn, doch heeft in de overgelegde nota eene soort van wegwijzer daarop tot stand gebragt. De volgende rekeningen zullen worden opgemaakt overeenkomstig de voorschriften der wet, houdende de instructie voor de Algemeene Rekenkamer. Zijne Exc. zal trachten daarbij de meest mogelijke duidelijkheid in acht te nemen. Hij leest de door Hem opgestelde nota voor, welke tevens onverwijld zal worden gedrukt. De Minister hoopt dat het medegedeelde den twijfel zal wegnemen, die soms over de nog bestaande verwikkelingen van 's Lands financien wordt geopperd. De oude achterstand bestond, toen Z. Exc. zijne tegenwoordige betrekking aanvaardde. Hij had het zich als pligt gesteld den geheelen omvang daarvan bloot te leggen. Zijne Exc. heeft dat doel, niettegenstaande alle moeijelijkheden, bereikt. De achterstand werd aanvankelijk op 34 millioen berekend, doch is later tot 30 millioen gedaald. Door het opmaken van dien achterstand, is eene lijn tusschen de oude en nieuwe Regering getrokken. Hij verdedigt of bestrijdt de vorige Regering niet. Hij heeft aangenomen wat hij gevonden heeft. De oude achterstand zal geheel worden verevend. Daartoe zal later een voorstel aan de Kamer worden gedaan, en dan zal het zake zijn de posten deswege te debatteren. Wat de uitgifte der 18 millioen, bestemd tot dekking van den achterstand, betreft, die kapitalen zijn vijftien maanden later uitgegeven, dan waartoe de Minister vergunning had, waardoor, zegt Zijne Exc., vijftien maanden renten zijn uitgewonnen. Bovendien is het, door de verschuiving dier uitgifte mogelijk geweest, het geheele kapitaal tegen *pari* uit te geven. Z. Exc. geeft ook eenige opheldering nopens de uitgifte van de zes laatste der 18 millioen en meent dat de ondervinding zal doen zien, dat ook hierbij de wel begrepen belangen des Lands in het oog gehouden zijn. Toen toch die 6 millioen benoodigd waren, bestond reeds het plan tot conversie, en het was niet wel mogelijk 5 pCt. te creëren, op een oogenblik dat men eene reductie van dit fonds op het oog had. Ten slotte geeft Z. Exc. eenige opheldering nopens het antwoord, hetwelk hij in de vorige zitting aan den heer *van Goltstein* gegeven heeft, wien hij de grootste achting toedraagt.

De heer *van den Bosch* treedt in eenige algemeene beschouwingen over 's Rijks toestand en die der oostindische bezittingen. Hij beroept zich te dien aanzien bijzonder op de nota, door hem in de maand Februarij jongstleden aan de kamer medegedeeld. Hij heeft met genoegen op eergisteren van den Minister van Kolonien de toezegging ontvangen, dat er hooge waarschijnlijkheid bestaat dat de Indien 14½ millioen jaarlijks zullen kunnen afwerpen. Hij verwacht hiervan nog betere uitkomsten, bijaldien de Regering ingevolge gedane toezegging, gedeeltelijk eene andere wijze van te geldemaking der producten zal in acht nemen. Overgaande tot het onderzoek der voorgedragen wet, wederlegt de spreker een aantal bedenkingen, daartegen in het midden gebragt. Geene dezer is, zijns inziens, van dien aard, om in de tegenwoordige moeijelijke oogenblikken, aan de Regering den bijstand te weigeren, dien zij zoo zeer behoeft. Hij toont al verder aan het doeltreffende der aflossing van de schulden aan de Handel-Maatschappij, en betreurt het, dat de Kamer zich reeds in 1839 met dit beginsel niet heeft kunnen vereenigen. Na nog op eenige argumenten van een lid uit Leyden te hebben geantwoord, verklaart de spreker voor de wet te zullen stemmen.

Z. Exc. de Minister van Kolonien meent te moeten verklaren, dat hij zich vroeger niet over het stelsel, in de nota van den graaf *van den Bosch* vervat (om namelijk een deel der producten in de Overzeesche Bezittingen te verkoopen), heeft uitgelaten. Z. Exc.

verklaart stellig en plegtig, dat bij de Regering geene bepaalde overwegingen over het nut der aanneming van dat stelsel hebben plaats gehad.

De heer *van den Bosch* herinnert den Minister, dat er eene conferentie tusschen Z. Exc. en hem gehouden is, waarin over het bedoelde vraagstuk is gehandeld, en dat Z. Exc. toen woorden gebezigd heeft, die hem deden veronderstellen, dat Z. Exc. het door hem voorgestane stelsel aankleefde. Hij vleit zich, dat er later gelegenheid zal zijn om te raadplegen over de vraag, of het belang des Lands vordert, dat het stelsel, door hem verdedigd, werde aangenomen en gevolgd.

Na den heer *van den Bosch* hebben nog de heeren *Mutsaers* en *Backer* voor en de heeren *Bruce*, *Tromp* en *Anemaet* tegen de voordragt gesproken, waarna de beraadslagingen tot des avonds zijn uitgesteld.

— Bij besluit van 23 Mei jl., heeft Zijne Majesteit aan jhr. *Ph. F. von Siebold*, majoor, dirigerend officier van gezondheid in Nederlandsch Indie, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van het versiersel van ridder der orde van het Legioen van Eer, hem door Z. M. den Koning der Franschen geschonken.

— Bij besluit van 11 Mei 1842, n°. 62, is de heer *J. T. Binckhorst*, verheven in den Nederlandschen adelstand, met het praedikaat van jonkheer.

— Gisteren, Vrijdag morgen, is de Raad van Ministers vergaderd geweest. Men verzekert dat daarin onder anderen geraadpleegd zou zijn geworden over de aan de Kamers voor te stellen wetten tot het invoeren van onderscheiden bezuinigingen en vereenvoudigingen, ter voldoening aan de deswege in de laatste dagen aan de Tweede Kamer gedane toezeggingen.

— Z. M. de Graaf van Nassau is gisteren morgen uit 's Hage naar het Loo vertrokken.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (26 *Mei*) werden omgezet: Ned. 2½ pCt. 56¼, 55¾ à 56¼, 56; dito 5 pCt. 100⅝, elf zest.; Sijndik. 4½ pCt. 97¼, 97; Handelm. 136¾ à 137, ⅛; O. Indie 5 pCt. 100 een zest., 100; Ardoins 20 een zest., 20; dito 3 pCt. 31⅝, ⅜; Portug. te L. 42, ¼, drie achtste, 5/16; Oude Russen 107¼; Metall. 108; dito Bankact. 5½.

---

* Ons tedergeliefd Dochtertje JOHANNA CAROLINA, in welks bezit wij ons slechts nagenoeg vijf jaren mogten verheugen, werd ons heden na een allersmartelijkst lijden van veertien dagen, door den dood ontrukt.

C. M. STORM VAN 's GRAVESANDE,
B. A. STORM VAN 's GRAVESANDE,
Besier.

Deventer, den 24. Mei 1843.

Algemeene Kennisgeving.

* De Ondergeteekende heeft de eer aan zijne mede-ingezetenen kennis te geven, van zijne aanstelling, als CORRESPONDENT, van de ALGEMEENE BRAND-WAARBORG-MAATSCHAPPIJ te *Utrecht*, opgerigt in 1811, onder directie van den Heer H. E. SCHUURMAN, en biedt zich aan tot bezorging van Inschrijvingen, ter verzekering voor GEBOUWEN, MEUBELEN, KOOPMANS-GOEDEREN en GEREEDSCHAPPEN, zoo op Vaste Premie als bij Onderlinge Waarborging, zijnde bereid tot het geven van alle verdere inlichtingen, alsmede zijn bij hem te bekomen de Exemplaren van de door koninklijke goedkeuring bekrachtigde wetten.

Breda, den 27 Mei 1843.

A. W. STEVENS,
Torenstraat, Wijk C, N°. 335.

** De Ondergeteekende, door aankoop, Eigenaar van het van ouds gerenommeerde KOFFIJHUIS, HET GOUDEN KRUIS, heeft de eer te berigten, dat hij zijn Bakkerij met den 2. Junij aanstaande zal ophouden, bevelende zich in des gunst van het Publiek, zullende hij door eene prompte bediening zich deszelve trachten waardig te maken.

Breda, 27. Mei 1843.

A. BALVERS.

UITGEPAKT TE BREDA,

Logement de Oude Prins, Torenstraat.

TOUMAY-HERDIES, van *Parijs*, heeft de eer het geachte Publiek te berigten, dat hij in deze Stad met een volledig Assortiment van NIEUWIGHEDEN voor het *Lente* en *Zomer-Saisoen* aangekomen is, en daar hij het zich tot hoofddoel stelt, om zoowel door de goede kwaliteit zijner Mode-Artikelen als door derzelver gemiddelde en lage Prijzen, (welke, zonder grootspraak, verre beneden die van zijne medeslingers zijn), het algemeen vertrouwen te verdienen, zoo neemt hij de vrijheid, om de Heeren en Dames uit te noodigen, zijn Magazijn met een bezoek te vereeren.

100 stukken Zijden Stoffen en Fantaisie in alle sortering van 45 cts. tot 1 gl. 60 ct. lange Shwals echte Cachemire Mellen lang en 3 ellen breed 50 gl. Shwals in alle soorten van 4 gl. tot 28 gl. Mousseline-laine van 18 cts. tot 60 cts., eene groote partij Fransche Merinos 9¼ breed, van 90 cts. tot 3 gl. Napelitaine 6¼ breed, van 35 cts. tot 50 cts. Indische groote Foulard van 1 gl. 75 ct. tot 2 gl. Satin Vesten van 90 ct. tot 2 gl. 50 c. Cachemiren Vesten van 2 gl. tot 3 gl. Zwart, blaauw, groen, brons en andere soorten van Lakens 9¼ breed, van 2 gl. 50 ct. tot 4 gl. 25 ct., eene zeer aanzienlijke hoeveelheid van Broekstoffen, de Broek van 4 tot 6 gl. Schotsche Garen-Handschoenen van 40 cts. Handschoenen Glacé, van 20 cts. tot 40 cts.

Het Magazijn zal open blijven tot aanstaanden Dingsdag avond.

IN NAAM DES KONINGS.

Verkoop bij Geregtelijke Uitwinning.

Op Dingsdag den twintigsten Junij 1800 drie-en-veertig, des voormiddags ten *tien* ure, zal er op vervolging en ten verzoeke van den Heer NICOLAAS KROON, Beurtschipper van *Bergen-op-Zoom*, wonende aldaar, hebbende tot Prokureur gesteld Mr. GERARD KLEIJN, Advokaat en Prokureur bij de Arrondissements-Regtbank te *Breda*, wonende aldaar, Wijk D, Nummer 66, ter teregtzitting van bovengemelde Regtbank, worden overgegaan tot de Geregtelijke Veiling en Verkoop van:

Eene BOUWMANS-HOFSTEDE, bestaande in HUIS en ERVE, MOESTUIN, annex den anderen, gestaan en gelegen te *Halsteren*, kadastraal ingedeeld, Huis en Erve, Sectie C, Nummer 698, groot een Roede een-en-zeventig Ellen, Moestuin, Sectie C, Nummer 699, groot drie Roeden een-en-dertig Ellen, met een belastbaar kadastraal inkomen wegens ongebouwd eigendom *ƒ* 3,45, en wegens gebouwd *ƒ* 9,00. In executie gearresteerd ten lasten van GERARDUS BAKX en zijne Huisvrouw CATHARINA VAN OVERVELDE, behoorlijk door haren gemelden man bijgestaan en gemagtigd, bouwlieden, beide wonende te *Halsteren*. Zijnde de gemelde Onroerende Goederen tijdens de overschrijving van het Proces-Verbaal van inbeslagneming, op den zeven-en-twintigsten April 1800 drie-en-veertig, belast met eene hypothekaire inschrijving, groot *ƒ* 172,50, ten behoeve van voormelde Arrestant en Executant; een en ander onverminderd de 's Rijks, gewestelijke en plaatselijke gewone en buitengewone lasten. Voorts wordt de gemelde Bouwhoeve en cum annexis in eenen koop geveild en door den Executant ingezet op Eenhonderd Guldens, welke inzet de plaats van het eerste bod vervangt.

De Prokureur Executant,
KLEYN.

GROOTE VERKOOPZAAL,

IN DE NIEUWSTRAAT.

Op Donderdag den 1. Junij 1843, zal men publiek Verkoopen, eene aanzienlijke partij MEUBILAIRE en andere GOEDEREN, bestaande in: Mahonie Commodes, Secretaires, Chiffonnières, Tafels, Stoelen, Canapés, Ledikanten, Spiegels en Platen, Bedden en Matrassen, Porcelein, Glas-, Koper-, Blik- en Yzerwerk, alsmede een groot aantal Tuinbeelden, enz.

AVIS. — La PATE pectorale balsamique DE REGNAULD AINÉ, pharmacien à Paris, rue Caumartin, 45, ayant été CONTREFAITE dans divers pays, **L. FRERE**, élève et successeur de Regnauld aîné, déclare que suivant acte authentique il est le seul propriétaire de la véritable recette de ce pectoral.

L. FRERE ÉLÈVE ET SUCCESSEUR DE REGNAULD AINÉ

Pour éviter toute méprise, les consommateurs sont prévenus que cette pâte ne se vend qu'en boites scellées du cachet ci-contre.

Dépôt dans toutes les Villes.

---

* * En Vente chez BROESE & COMP., à *Breda*:

LORD STRAFFORD

ÉPISODE DU RÈGNE DE CARLES 1er D'ANGLETERRE,

PAR

FÉLIX BOGAERTS.

UN MAGNIFIQUE VOLUME ORNÉ DE DOUZE GRANDES GRAVURES COMPOSÉES ET DESSINÉES PAR

N. DE KEYSER,

Gravées sur bois par Henri Brown.

Conditions de la Souscription.

Lord Strafford formera un volume grand in-octavo, imprimé avec luxe, sur beau papier vélin satiné, et sera publié en 24 livraisons.

Chaque livraison se composera d'une forme de texte et d'une grande gravure, ou de deux ou trois formes de texte sans gravure.

L'ouvrage contiendra douze grandes gravures composées et dessinées par N. de Keyser, et gravées avec le plus grand soin par Henri Brown.

Il paraîtra une livraison chaque semaine, à partir du 10 avril 1843.

Prix de chaque livraison: 27 Cents.

Les 500 premiers souscripteurs recevront les gravures sur Chine, et auront droit en outre à une magnifique couverture dessinée par E. Hamman et gravée par H. Brown.

Te Breda bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.